

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

10 listopada

№ 113.

Rok 1926.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

- Poz.: 654**—z dnia 27 października 1926 r. o unieważnieniu tytułów na okaziciela, do których prawa zostały zabezpieczone na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o zabezpieczeniu praw z tytułów na okaziciela, wywiezionych na terytorjum obecnego związku Socjalistycznych Republik Rad lub złożonych w instytucjach na tem terytorjum 1295

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 655**—Sprawiedliwości z dnia 12 października 1926 r. w sprawie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie płońskim w okręgu sądu okręgowego w Płocku 1297
- 656**—Skarbu z dnia 29 października 1926 r. o wzbronieniu transakcyj listami zastawnymi b. rosyjskich banków ziemskich: Petersbursko-Tulskiego, Moskiewskiego, Kijowskiego i Połtawskiego oraz obligacjami b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego 1297
- 657**—Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9 listopada 1926 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9 sierpnia 1920 r. w sprawie zmian do ustaw probierczych obowiązujących na terenie b. zaboru rosyjskiego 1297
- 658**—Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9 listopada 1926 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 29 listopada 1920 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie przejęcia przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu urzędów probierczych na obszarze b. zaboru austriackiego oraz zmiany przepisów probierczych, obowiązujących na tym obszarze 1298
- 659**—Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9 listopada 1926 r. o utworzeniu Warszawskiego Urzędu Probierczego oraz zakresie działania tego Urzędu tudzież Urzędów Probierczych w Krakowie, we Lwowie i w Wilnie 1298

654.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 października 1926 r.

o unieważnieniu tytułów na okaziciela, do których prawa zostały zabezpieczone na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o zabezpieczeniu praw z tytułów na okaziciela, wywiezionych na terytorjum obecnego związku Socjalistycznych Republik Rad lub złożonych w instytucjach na tem terytorjum.

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta

Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78 poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. 1. Osoby trzecie, pragnące dochodzić swych praw do tytułów na okaziciela, do których prawa zostały zabezpieczone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia lub zostaną zabezpieczone po jego wydaniu przez Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 115 poz. 1032), winny złożyć Prezesowi Głównego Urzędu Likwidacyjnego odnośny sprzeciw w ciągu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia w Monitorze Polskim decyzji Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, wzbraniającej wypłat i transakcyj, a w przypadku, gdy ogłoszenie decyzji na-

stąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w ciągu 3 miesięcy od tej ostatniej daty.

2. W tym samym terminie trzymiesięcznym instytucje, które emitowały tytuły na okaziciela, do których prawa zostały zabezpieczone przez Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, obowiązane są, w przypadku, gdy prawa do tytułów zostały uprzednio zabezpieczone lub gdy tytuły zostały unieważnione w drodze sądowej albo też gdy zostały zabezpieczone z decyzji Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, zawiadomić o tem Prezesa tegoż urzędu z wymienieniem: a) decyzji zabezpieczającej lub unieważniającej, b) osoby, na rzecz której nastąpiło zabezpieczenie lub unieważnienie oraz c) jej adresu.

3. Zgłaszający sprzeciw winien jednocześnie złożyć w Głównym Urzędzie Likwidacyjnym posiadane tytuły i udowodnić, że były one w prawnym posiadaniu jego, względnie jego poprzedników, przed dniem 7 listopada 1917 r.

Art. 2. 1. Jeżeli Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego uzna sprzeciw za zasługujący na uwzględnienie, zmieni powziętą uprzednio decyzję zabezpieczającą i zarządzi ogłoszenie zmiany decyzji w Monitorze Polskim na koszt zgłaszającego sprzeciw.

2. W przypadku, gdy Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego nie uzna sprzeciwu za zasługujący na uwzględnienie, lub zmieni swą decyzję pierwotną, zawiadomi o tem w pierwszym przypadku zgłaszającego sprzeciw, a w drugim — osobę, na rzecz której była wydana pierwotna decyzja zabezpieczająca, potem zmieniona, pouczając ich jednocześnie, że służy im prawo w ciągu jednego miesiąca od dnia otrzymania zawiadomienia, zwrócenia się do właściwego sądu przeciwko drugiej stronie, roszczącej prawa do odnośnych tytułów, o uznanie ich za własność powoda (punkt 3 art. 1-go).

3. Powód obowiązany jest jednocześnie ze złożeniem powództwa w sądzie przelać jeden odpis powództwa do Głównego Urzędu Likwidacyjnego, przyczem ponosi on wszelkie skutki nieprzedstawienia Głównemu Urzędowi Likwidacyjnemu tego odpisu.

Art. 3. 1. Jeżeli w ciągu określonego w art. 1 terminu 3-miesięcznego nikt nie zgłosi sprzeciwu, lub jeżeli w terminie 2-miesięcznym od dnia otrzymania zawiadomienia Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, o którym mowa w punkcie 2 art. 2-go, Główny Urząd Likwidacyjny nie otrzyma odpisu powództwa (punkt 3 art. 2-go), Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego poweźmie decyzję unieważniającą tytuły, do których prawa zostały przezeń uprzednio zabezpieczone, i wyda interesowanej osobie odpis urzędowy decyzji wraz z wykazem tytułów unieważnionych.

2. Na podstawie tych dokumentów instytucja emitująca odnośne tytuły na okaziciela wyda osobie interesowanej wszystko to, do czego osoba ta miała by prawo w pieniądzech i walorach, jako posiadacz tytułów, gdyby była w posiadaniu unieważnionych ich oryginałów w dacie doręczenia instytucji emitu-

jącej decyzji Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego o zabezpieczeniu praw do tytułów, a więc wyda świadectwa zamienne, duplikaty, skonwertowane tytuły, nowe tytuły złotowe, procenty, dywidendę i t. p.

3. W przypadku, gdy na skutek złożenia przez ich posiadaczy oryginałów tytułów unieważnionych instytucja emitująca dokonała wymiany lub wypłaty przed otrzymaniem zawiadomienia o zabezpieczeniu praw do tych tytułów, interesowanym osobom służy prawo regresu przeciwko osobom, które otrzymały zamienne tytuły lub wypłaty.

Art. 4. 1. Decyzje, dotyczące unieważnionych tytułów emitowanych przez instytucje i osoby prawne, które mają majątek na obszarze Państwa Polskiego, lecz których siedziba prawna znajdowała się na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad, będą przesyłane z urzędu odnośnym zarządcom państwowym, względnie kuratorom sądowym.

2. Odpis urzędowy decyzji unieważniającej wraz z wykazem tytułów unieważnionych, o których mowa w punkcie 1 niniejszego artykułu, będzie uznawany za równoznaczny z oryginałami unieważnionych tytułów.

Art. 5. 1. Osoby, które przed upływem trzech dni od ogłoszenia w Monitorze Polskim decyzji Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego o wzbronieniu tranzakcyj wymienionymi w decyzji tytułami nabyły w dobrej wierze odnośne tytuły, mogą domagać się sądownie od sprzedawców zwrotu zapłaconej za nie sumy.

2. Sprzedawcom, którzy sami nabyli tytuły w dobrej wierze, służy prawo regresu przeciwko poprzednim posiadaczom.

Art. 6. 1. W przypadku, gdy pod zastaw unieważnionych tytułów na okaziciela były wydane pożyczki przez b. Skarb rosyjski, b. instytucje kredytowe i b. osoby prawne rosyjskie lub przez instytucje kredytowe polskie, Główny Urząd Likwidacyjny, komunikując instytucjom emitującym wykazy unieważnionych tytułów, zakomunikuje jednocześnie wysokość pożyczek zaciągniętych pod zastaw tytułów. Pożyczki te będą przerachowane na 10% sumy obliczonej według skali § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 30 poz. 213).

2. Instytucja emitująca wyda należne tytuły, względnie skuteczni wypłaty, po otrzymaniu od osób interesowanych wskazanej przez Główny Urząd Likwidacyjny sumy i przekaże otrzymane w ten sposób kwoty do Banku Gospodarstwa Krajowego na rachunek depozytowy Głównego Urzędu Likwidacyjnego, zawiadamiając o tem urząd.

Art. 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze całego Państwa Polskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

655.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 12 października 1926 r.

w sprawie dyzlokacji sądów pokoju w powiecie płońskim w okręgu sądu okręgowego w Płońku.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w sprawie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. № 14 poz. 170) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju I i II okręgu w Płońsku.

§ 2. Tworzy się „Sąd Pokoju w Płońsku”, obejmujący wszystkie miasta i gminy powiatu płońskiego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1927 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

656.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 29 października 1926 r.

o wzbronieniu transakcyj listami zastawnymi b. rosyjskich banków ziemskich: Petersbursko-Tulskiego, Moskiewskiego, Kijowskiego i Połtawskiego oraz obligacjami b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Na zasadzie § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 115 poz. 1031) zarządza się co następuje:

§ 1. Zostają wzbronione, aż do odwołania, wszelkie transakcje listami zastawnymi b. rosyjskich

banków ziemskich: Petersbursko-Tulskiego, Moskiewskiego, Kijowskiego i Połtawskiego oraz obligacjami b. Żytomierskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

657.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 9 listopada 1926 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9 sierpnia 1920 r. w sprawie zmian do ustaw probierczych obowiązujących na terenie b. zaboru rosyjskiego.

Na mocy ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70 poz. 470) tudzież rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1922 r. w sprawie rozciągnięcia wymienionej ustawy na obszar województw: nowogrodzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 64 poz. 570) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1922 r. w sprawie rozciągnięcia tejże ustawy na ziemię wileńską (Dz. U. R. P. № 69 poz. 619) w brzmieniu sprostowanym obwieszczeniem (Dz. U. R. P. № 104 poz. 971) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9 sierpnia 1920 r. w sprawie zmian do ustaw probierczych, obowiązujących na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 85, poz. 566) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Art. 1 uchyla się.
- 2) Art. 4 otrzymuje brzmienie następujące:
„Korzystanie ze znaczników probierczych inaczey niż w drodze urzędowej jest wzbronione”.
- 3) Art. 5 uchyla się.
- 4) W artykule 6 skreśla się zdania począwszy od słów:
„Wtedy pobrane próbki i t. d.” do końca tego artykułu.
- 5) Art. 21 uchyla się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10 listopada 1926 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*